

'Jack was kruising Gandhi, Luther King en Schweitzer'

VAN WIEG TOT GRAF

JACK SIER GING OP JONGE LEEFTIJD NAAR AFRIKA, MAAR KINSHASA IN CONGO OM DE LOKALE BEVOLKING IN ALLES TE HELPEN EN BIJ TE STAAN. PRIVÉFOTO

De altijd optimistische Rotterdammer Jack Sier had een onvermoeibare drang om mensen te helpen. Als missionaris in Congo, maar ook als pastor, priester of pastoraal werker in Rotterdam: Jack stond midden in de samenleving, pal naast de mensen die hem nodig hadden. Hij werd 75 jaar.

Van **BRENDA STOTER**

Jacks onvermoeibare drang om mensen te helpen kwam voort uit zijn jeugd. Geboren in een katholiek nest in Goirle, als het tweede kind in een gezin met acht kinderen, zag hij al op jonge leeftijd hoe zijn vader zich inzet voor de samenleving, onder meer bij de vakbond. Zijn studies filosofie en theologie waren onderdeel van een gewichtige missie: mensen helpen daar waar het nodig was.

JACK EN ZIJN ECHTGENOTE VIKI IN SPANJE, HET GEBOORTELAND VAN VIKI. PRIVÉFOTO

Het werd niet Haïti, waar Jack in eerste instantie naartoe wilde, maar Afrika. Daar was zijn hulp nodig. Op 25-jarige leeftijd werd hij door de Belgische Congregatie (CICM) naar een arme buitenwijk van Kinshasa in Congo gestuurd. Waterputten slaan, een gezondheidscentrum opzetten en samen met de lokale bevolking de honger, tropische ziekten en armoede trotseren. En samen bidden, natuurlijk, maar dan meer om de mensen in het dorp met elkaar te verbinden. „Jack is altijd meer een ontwikkelingswerker dan een theoloog geweest”, zegt Tilly van den Bogaard, een goede vriendin van Jack.

Regels

Als priester was Jack vertegenwoordiger van het katholieke geloof, maar zijn theologie was praktisch en menselijk. Van de regels was hij niet zo. De kerk moest er volgens hem voor de mensen zijn en niet andersom en hij zocht graag de grenzen op.

Soms moest hij ergens om een bepaalde tijd zijn en kwam hij pas aan het einde van de dag opdruven. „Dan had hij iemand geholpen wiens vader in de gevangenis zat en wiens moeder het moeilijk had”, vertelt Viki Alberdi, Jacks vrouw. 'Ik volg niet de regels, maar Jezus', zei hij dan. Hij wilde gewoon de mensen helpen. „Veel zaken binnen de kerk vond hij onzin. De figuur Jezus was leidend voor hem”, voegt Viki toe. – De twee leerden elkaar in 1975 kennen in Congo. Beiden wisten dat ze er voor de mensen wilden zijn: hij als een priester uit Nederland, zij als

een verpleegster uit Spanje. De klik was er direct, maar omdat priesters niet mogen trouwen, besloten ze goede vrienden te blijven. Samen werkten ze onder andere aan het opzetten van een gezondheidscentrum. Na een tijdje werd Viki door de Congregatie naar het oerwoud gestuurd. Jack bleef in het dorp nabij Kinshasa achter.

Na twintig jaar in Congo werd Jack door de Congregatie teruggehaald naar Nederland. Wat later bleek dat Viki, na een vakantie bij haar familie in Spanje, ook niet terug kon naar Kinshasa vanwege de burgeroorlog. Toen Jack vervolgens in Spanje Viki bezocht, besloten ze te trouwen en in Rotterdam te gaan wonen. „We wilden nog steeds hetzelfde: mensen helpen. Maar dan samen. En na 17 jaar besloten we er gewoon voor te gaan'', zegt ze.

Jack ging als pastoraal werker aan de slag bij het Pastoraat Oude Wijken in Rotterdam Centrum-West. Al snel kende hij deze wijken vanuit de haarvaten. Want niet alleen vanwege zijn werk bevond hij zich altijd tussen de mensen, het was zijn levenshouding om voor anderen klaar te staan. In het wijkpastoraat kwamen veel mensen die niet bij de reguliere hulpverlening liepen, maar die wel hulp nodig hadden – al was het alleen maar door er hun verhaal kwijt te kunnen. „Mensen konden altijd bij Jack terecht. Hij stond pal naast ze. Hij zag ze niet als probleemgeval maar als mens, en hierdoor voelden ze zich gehoord en volwaardig. Hij paste de presentatietheorie – het simpelweg er voor de ander zijn – al toe, voordat er dikke boeken over werden geschreven'', vertelt vriendin Tilly van den Bogaard.

Na zijn pensioen in 2009 werd Jack actief binnen de Spaanssprekende gemeenschap in Rotterdam en sloot hij zich aan bij de SP. Samen met Viki deed hij vrijwilligerswerk voor de parochie Sagrada Familia en samen met een groep vrijwilligers richtten ze Nuestra Casa op, een stichting die zich richt op de integratie en participatie van Spaanstaligen in Nederland. Door de jaren heen heeft de stichting veel misbruikte vrouwen en slachtoffers van mensenhandel gered, bijvoorbeeld uit handen van hun pooier.

Daklozen

Maar ook daklozen of verwarde mensen konden op Jack en andere vrijwilligers rekenen. Dankzij hen werd een dakloze, slechtziende en slechthorende man van 70 helemaal teruggebracht naar zijn familie in Bilbao. Ook zetten de twee zich in voor de Voedselbank, hielpen ze met het regelen van papieren en namen ze ouders en kinderen in huis die plotseling op straat kwamen te staan.

Hoeveel mensen zal hij geholpen hebben? Ontelbaar veel, aldus Tilly. „Jack was een kruising tussen Gandhi, Martin Luther King en Albert Schweitzer. Vooral voor het Oude Westen heeft hij ontzettend veel betekend.”

Een paar maanden geleden kreeg Jack moeite met slikken en viel hij ineens kilo's af. Toen hij na lang aandringen van Viki eindelijk naar de dokter ging, bleek hij een tumor in zijn slokdarm te hebben met uitzaaiingen. Zelfs op zijn sterfbed bleef hij positief. „Dank aan het leven dat mij zoveel heeft gegeven,” zei hij, verwijzend naar een bekend Spaans liedje.

Van vrouwen die hij had gered tot kinderen die hij in huis had genomen: honderden mensen kwamen naar zijn uitvaart. Allemaal wilden ze afscheid nemen van de man die hen zoveel had gegeven.

Jack Sier (1944-2020)
